

ĐỀ ÔN TẬP HÈ – ĐỀ SỐ 5**MÔN: NGỮ VĂN - LỚP 6****Thời gian làm bài: 90 phút****BIÊN SOẠN: BAN CHUYÊN MÔN LOIGIAIHAY.COM****I. ĐỌC HIỂU (4.0 điểm)***Đọc văn bản sau và trả lời câu hỏi:***CÁI OI**

[...] (1) Ông đã đi tìm con nhỏ gần mười hai năm. Lúc Cái mười ba tuổi, một bữa mê chơi làm mất đôi trâu, sợ đòn, nó trốn nhà. Cả nhà tong tả đi tìm nhưng mãi con nhỏ không quay lại. Vợ ông ôm cái áo con Cái khóc, bảo chắc là ông để bụng chuyện nó là con của chồng trước nên ngược đãi, hà khắc, đuổi xua. Ông đau mà không nói được một lời, ông đã nâng niu nó khi mới thôi nôi, đã vui khi có người bảo con nhỏ giống ông in hệt (dù biết họ khen khời khời, khen bông trên trời), đã sướng rơn khi nó gọi tiếng ba ơi, con Cái đi rồi, ông đã xuống nước mắt khi đi qua chiếc giường trước kia nó ngủ. Có bữa, ông hì hụi ém mừng, rồi ngồi một góc, nhìn chiếu gối thên thàng, lòng chết điếng vì nỗi nhớ con, vì lo nó lưu lạc giữa đời. Như thế mà ông không thương nó sao? Như thế mà là không thương à? Nhà buồn u buồn ám, vì đã ít người rồi bây giờ lại chẳng nhìn, chẳng cười nói với nhau. Sau, người ta còn đồn đãi ông giết con nhỏ rồi lấp ở một chỗ đất nào, họ kìn kìn lại coi (ai mà giàu tưởng tượng vậy không biết). Ông khăn gói bỏ xứ ra đi, bụng dạ đình ninh dứt khoát tìm được con Cái về.

[...] (Tóm tắt đoạn lược: Biển người mệnh mông, tìm đâu cho thấy, vậy là ông xin làm chân sai vặt cho đoàn ca múa nhạc, trước giờ diễn sẽ xin nói vài câu trên sân khấu: “Cái ơi! Ba là Năm Nhỏ nè con”. Khi đoàn ca múa nhạc giải tán ông theo thằng Thành (ca sĩ ở đoàn ca múa nhạc) về ở ngã Ba Sương, đi bán xe kéo kéo, khuya thì đậu ở ngã ba nhẩn tìm con “Cái ơi!”, tiếng gọi nghe ngoắc ngoải cả một vùng. Một đêm...)

(2) Thành giật mình tỉnh giấc, không thấy ông già, nó ngật ngư ngồi dậy, trên bụng rớt xuống một gói tiền. Xe kéo kéo vẫn còn nguyên, Thành kéo cửa bước ra ngoài. Ngã ba Sương đã tắt đèn, những con đường hun hút mù mịt dưới mưa, như không cần biết đến từ đâu, chỉ biết gặp ở đây, phút này. Thằng Thành lâu bầu, hông biết ông già chừng này mà đi đâu vậy cả.

(3) Ông Năm đi ăn trộm chó đâu. Ông lội bộ gần năm cây số trong mưa sụt sùi vô trong xóm, ghé chỗ lò mổ, dắt đôi trâu đem đi. Ông làm gọn gàng như với đôi trâu ở nhà. Sáng ra ông trở lại, ghé đúng ngôi nhà có hàng so đũa cặp mé lộ, ông thấy một đám người đang tao tác đứng ngồi, ông hỏi, mua trâu hôn, tui kẹt tiền đem bán đây nè. Chủ nhà chạy ra la lên, trời ơi, bắt ông lại, ông ăn trộm của tôi. Ông Năm giả đồ hết hồn, nhưng trong bụng thấy trúng ý, bảo, từ từ, tui có chạy đâu mà sợ. Người ta đưa ông lên áp, áp giải lên xã, ông luôn miệng nhắc, mấy

chú nhớ kêu đài truyền hình xuống ghen, phải quay tui để dân người ta cảnh giác. May, đài tỉnh xuống thật, phóng viên một tờ báo cũng chạy theo, dọc đường hăm hờ rút sẵn tít "Đạo tặc đang trí" (thì ai cũng tưởng vậy). Cái cách đòi nhảy xổ vào lỗi lầm của người khác thiệt là tung bưng. Họ phỏng vấn ông chủ lò mổ, phỏng vấn trưởng công an xã, cuối cùng, ông Năm xin được nói đôi lời, còn dặn, mấy chú làm ơn đừng cắt bỏ tiếng tui, rằng "Cải ơi, ba là Năm Nhỏ nè, nhà mình ở Cỏ Cháy đó, nhớ không? Về nhà đi con, tội má con vô võ có một mình. Con là trọng, chứ đôi trâu cộ nhằm nhò gì... Về ghen con, ơi Cải...".

(4) Nghe đâu, hôm đó, nhiều người rơi nước mắt, vì vậy mà vụ trộm trâu không được lên ti vi, sống giữa cái rêu đất nhân hậu này nhiều khi cũng hơi phiền. Nghe đâu, hôm đó đài truyền hình có đưa tin nhưng chỉ thấy ông già nhép miệng một cách tuyệt vọng. Như đã nói, nhà đài người ta chớ có phải chợ trời đâu, mà có thể thoải mái gọi, "Cải ơi!"

(Nguyễn Ngọc Tư, Cánh đồng bất tận, NXB Trẻ, Thành phố Hồ Chí Minh, 2003, tr.7 – 16)

Câu 1. Xác định nhân vật chính trong đoạn trích trên.

Câu 2. Đoạn trích trên được kể theo ngôi thứ mấy?

Câu 3. Thành phần phụ chú trong câu văn: Ông đau mà không nói được một lời, ông đã nâng niu nó khi mới thôi nôi, đã vui khi có người bảo con nhỏ giống ông in hệt (dù biết họ khen khơi khơi, khen bồng trên trời), đã sướng rơn khi nó gọi tiếng ba ơi, con Cải đi rồi, ông đã xuống nước mắt khi đi qua chiếc giường trước kia nó ngủ có tác dụng gì?

Câu 4. Tìm những chi tiết miêu tả nhân vật ông Năm trong đoạn (1) của văn bản. Qua những chi tiết vừa tìm được, em hiểu gì về nhân vật này?

Câu 5. Như đã nói, nhà đài người ta chớ có phải chợ trời đâu, mà có thể thoải mái gọi, "Cải ơi!". Hành trình tìm con của ông Năm nhỏ vẫn tiếp diễn trong vô vọng. Em sẽ làm gì khi bắt gặp một hoàn cảnh như ông Năm nhỏ?

II. VIẾT (6.0 điểm)

Câu 1. (2.0 điểm)

Viết đoạn văn (khoảng 200 chữ) phân tích nhân vật ông Năm nhỏ trong đoạn trích phân đọc hiểu.

Câu 2 (4.0 điểm)

Trong tác phẩm “Cải ơi” của Nguyễn Ngọc Tư có câu: “Cái cách đòi nhảy xổ vào lỗi lầm của người khác thiệt là tung bưng”. Từ nội dung đoạn trích trên và hiểu biết của bản thân, hãy viết bài văn (khoảng 400 chữ) trình bày suy nghĩ của em về vấn đề: Chúng ta nên làm gì trước lỗi lầm của người khác?